

Nr 159

Av herr Christenson i Malmö m. fl., om förstärkning av anslagen till de olika försvarsgrenarna för nyanskaffning av madrasser och annan sängutrustning.

I syfte att skapa bättre förhållanden och större trivsel för de militäranställda och värnpliktiga på förläggningsorterna samt vid fredsmässiga övningar utanför kasernerna bör ytterligare anslag anvisas i statsverkspropositionens fjärde huvudtitel till nyanskaffningar av sängar och madrasser inom militärförläggningarna. Sängstandarden inom det militära borde anpassas efter den civila utvecklingen på detta område. Enligt uttalande från olika läkarauktoriteter skapar urgamla sängar och halmmadrasser dåliga ryggar, sämre sömn och obekväm vila. Det kan inte vara till gagn för en rationell försvarsutbildning att så sker. Även ur folkhälsosynpunkt är frågan värd allvarligt beaktande.

På underofficershåll har frågan diskuterats. I tidskriften Den Svenske Underofficeren har nyligen påtalats, att en del underofficerare med minst tjuugu års militärtjänst bakom sig vid övningsförläggning i Stockholms skärgård stuvats in i ett ruggigt logement med mindervärdiga sängar och otympliga halmmadrasser. Det är inte de militära tjänstgöringsförhållandenas hårdhet eller tjänstens ofrånkomliga besvärligheter, vilka fördras med jämnmot, som man reagerar mot. Vad som irriterar, menar tidskriften, är att tjänsten slentrianmässigt göres besvärligare än vad våra resurser och övningsförutsättningarna i och för sig gör nödvändiga.

De påtalade bristerna i inkvarteringshänseende bör givetvis elimineras. En notoriskt dålig sängutrustning gör det isolerade militärlivet ännu mera påfrestande alldeles onödigtvis. Det är dylika trivsel detaljer som medför, att intresset för militärtjänst i många fall minskas och rekryteringen av fast personal till försvaret försåras. Halmmadrasserna och de dåliga sängarna bör bort från våra förläggningar, anser också regementsläkaren vid Svea ingenjörkår i en rapport till försvarets sjukvårdsstyrelse. Han ställer förslaget i samband med att han understryker hur vanligt det blivit med dåliga ryggar bland de värnpliktiga.

Det skulle säkerligen vara en god investering och ett verkningsfullt bidrag till höjandet av folkhälsan bland vårt lands manliga ungdom att höja anslaget för den berörda reformen. Ur militär utbildningssynpunkt är en värnpliktsarmé med dåliga ryggar ingen god tillgång och heller inte försvarbar med de ekonomiska medel som nu ställes till militärväsendets förfogande.

En övergång från halmmadrasser till madrasser med ändamålsenligt stoppningsmaterial skulle ge ett värdefullt handtag åt textilindustrien, vilken under årtal haft stora svårigheter att kämpa mot. De mindre företagen skulle också beredas arbetsmöjligheter genom reformens successiva genomförande.

På grund av det anförda hemställes,

att riksdagen måtte besluta att ett anslag å 800 000 kronor måtte beviljas till förstärkning av utgående anslag till de olika försvarsgrenarna för nyanskaffning av madrasser och annan sängutrustning.

Stockholm den 24 januari 1957

Carl Christenson
i Malmö

Yngve Hamrin
i Jönköping

Erik Strandh